

ВІТАЄМО З ВИСОКИМ ЗВАННЯМ

16 травня цього року було присуджено звання члена-кореспондента НАН України визначному українському археологові, званому спеціалістові у галузі давньоруської та середньовічної археології доктору історичних наук професору Моці Олександр Петровичу. Колектив Інституту археології НАН України, редколегія журналу «Археологія» та всі археологи України широко вітають Олександра Петровича з високим званням.

Олександр Петрович Моця народився 30 травня 1950 р. в с.Літки Київської області на берегах Десни в звичайній українській родині. 1968 року вступив на історичний факультет Київського державного університету ім Т.Г.Шевченка, який успішно закінчив 1972 р. по кафедрі археології та музеєзнавства. Після служби в армії працював на посаді старшого лаборанта Археологічного музею АН Украї-

ни. 1976 р. вступив до аспірантури Інституту археології АН України (денна форма навчання), яку закінчив 1979 р., після чого був прийнятий на посаду молодшого наукового співробітника цього інституту. В 1980 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Населення Середнього Подніпров'я IX—XIII століть за даними поховальних пам'яток». У 1985—1986 рр. — старший науковий співробітник ІА АН України.

1986 р. О.П.Моця очолив сектор давньоруської та середньовічної археології Інституту, а в 1991 р. захистив докторську дисертацію на тему «Південноруські землі в IX—XIII століттях (за даними поховальних пам'яток)». З 1999 р. — завідувач відділу давньоруської та середньовічної археології ІА НАН України.

З 1969 р. бере участь у роботах археологічних експедицій на теренах України. Відомий фахівець у галузі давньоруської та середньовічної археології Центральної та Східної Європи, зокрема поховальних пам'яток Київської Русі. Був учасником досліджень та керував роботою багатьох археологічних експедицій; зокрема, у Чернігові, Новгороді-Сіверському та його околицях, Шестовиці, Батурині, Рогощі, Седневі, Липовому, Клонові, Автуничях на Чернігівщині, у Зеленому Гаю на Сумщині, Яблунівці та Торчеську на Київщині тощо. Брав участь у роботі численних наукових конгресів, семінарів і конференцій в Україні, Білорусі, Росії, Татарстані, Польщі, Франції, Німеччині, Югославії, Словаччині та інших країнах. Автор близько 200 наукових праць, у тому числі 4 монографій, присвячених вивченню давньоруського періоду вітчизняної історії. Член редколегії 12 наукових видань, серед них — журналів «Археологія» та «Сіверянський літопис», відповідальний редактор 10 наукових збірок і монографій.

Наукова спільнота України бажає Олександрові Петровичу натхненної праці і нових творчих здобутків на науковій ниві.